

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

fuit & exornavit; insignem etiam promeritus est laudem moderatâ parsimoniâ, & redituum Ecclesiasticorum curâ sedulâ, quod indicant nobis verba:

Ossa Severini gemmis ornavit & auro
Nobilis Hermannus sanguine, dives opum.

XLV. FRIDERICVS I, XXIV. ARCH.
VIII. ELECTOR.

FRidericus Comes Forojuliensis, aut testibus Scriptorum Colonienſium calamis è Suevorum Comitum ſtirpe pro-
gnatus, cum D. Norberto Parthenopolis Archiepiſcopo
egit cominus & eminus, ut quaqua verſus prodeſſent Eccleſiæ.
Apoſtolicum Friderici Zelum unâ cum aliis multis dilaudavit Mo-
naſterium in Inſula Rhenana, Rolandi dictâ, & alterum in mon-
te S. Apollinaris munificentiffimè extractum. Sedit annis 32.
mortuus an, 1131.

S E C U L U M XII.

XLVI. BRVNO II, XXV. ARCH.
IX. ELECTOR.

Bruno Comes de Altena in Weſtphalia natus, tribus in Ec-
cleſiis floruit Coloniæ & Confluentiæ. Merita ejus
tanta fuerunt, ut licet epilepſiæ morbo laboraret, &
Godefredus Sanctenſis Præpoſitus æmulorum potentiffimus mul-
tis placeret, nihilominus Brunonem eligendum Archipræſu-
lem cenſerent Canonicorum plures, & ſuaderet Imperator Lo-
tharius II. Nemini nempe Elector hic diſplicuit magis, quàm
ipſe ſibi: quare non niſi multorum precibus, & D. Bernardi con-
ſiliis perſuaſus, Coloniæ Solium conſcendit, poſtquam jam Tre-
virenſium Inſulam neſtquam admiffit, Innocentio II. Pontifice
Bru-

Brunonis constantiam probante. Annos 6. Elector numeravit; à Lothario enim Imperatore in Italiam ductus an. 1137. in Apulia est extinctus, & Bari in templo D. Nicolai sepultus, cujus ossa elapso dein biennio Rogerius tyrannus Siculus exhumari, & per urbis compita spargi mandavit.

XLVII. HUGO. XXVI. ARCH.
X. ELECTOR.

Hugo Sponhemienſis Comes, Decanus Agrippæ Coloniae, mortuo Brunoni Succellor datus in Italia, ibidem conſecratione & Pallio à Pontifice impetratis Melphiæ ſeu Bari elapſo quatrīduo poſt ſectionem venæ eſt mortuus, paucorum omnino menſium Archiepiſcopus.

XLVIII. ARNOLDVS I. XXVII. ARCH.
XI. ELECTOR.

Arnoldus Geldriæ Comes de Simoniæ crimine ad Eugenium III. Pont. ab invidentibus delatus, & Romam uſque ad dicendam Cauſam vocatus, alacri comparuit animo, comite conſcientiâ bonâ tutiſſimus, qualem ſanè invenit judex in terris Supremus ringentibus inimicis. D. Bernardi conſiliis, quin & familiaritate uſus Arnoldus, didicit periculofis temporibus cedere & occurrere, vitia nimirum eradicando, & virtutes plantando per annos Sedis 14.

XLIX. ARNOLDVS II. XXVIII. ARCH.
XII. ELECTOR.

Arnoldus II. Comes de Wied per varios in Collegio Canonicorum Coloniensium gradus ad ſupremum denique aſcendit annorum 5. Elector, qui ſui ævi luxit moeſta tempora, & D. Bernardi mortem plurimis luætuofiffimam. Geſta Arnoldi hujus probavit maximè Conradus III. Imperator

rator, cui ab arcanis Consiliis erat. Reindorffensem extruxit ædem, & S. Severini templo profuit.

L. FRIDERICVS II. XXIX. ARCH.
XIII. ELECTOR.

Fridericus II. Comes Altenanus & montium dictus, Gerardo æmulo denique ab electoribus Canonicis est præhabitus, eò quòd Hadrianus IV. Pontifex, & Fridericus I. Imperator præhabendum censerent. Idem Elector probè electus Hadriano Pontifici auxilio fuit ad sedandas lites Pontificem inter & Cæsarem obortas. Papiæ post annum Sedis 3. sepelièrunt mortuum; unde eidem anno 1159. in Germania parentavit Fridericus Imperator I.

LI. REINOLDVS. XXX. ARCH.
XIV. ELECTOR.

Reinoldus de Dassel Comès Luneburgicus Friderico Imperatori, quàm Pontifici acceptior, hunc in modum est laudatus ab Augusto laudatore: *Charissimum Principem nostrum Reinoldum Ecclesiæ Coloniensis Venerabilem Archiepiscopum universis Imperii fidelibus in exemplum proponimus, cujus fidem synceram, cujus constantiam invictam, cujus labores immensos, cujus opera & servitia magnifica in omni necessitate Imperii, & nostra sæpenumero perspeximus &c.* Erat nimirum Reinoldus Cæsari à conciliis perpetuis, & comes à latere, præsertim proficiscenti in Italiam, ex qua an. 1162. everfo Mediolano DD. trium Magorum & Machabæorum Martyrum Reliquias Coloniæ direxit. An. 1167. ultimùm in Italiam profectus pestilentia morbo intèrît 8. annorum Elector.

LII. PHILIPPVS I. XXXI. ARCH.
XV. ELECTOR.

Philippus Comes Heinsbergensis, dum Fridericus I. Imperator Henricum Leonem Saxonie Electorem proscrip-
Y fit,

fit, probè observatis, teste Kranzio, Juris Publici regulis, Westphaliæ Ducatum & Angriæ hodie Comitatum impetravit. Eadem ferme ætate mœnibus Coloniam firmavit simul & exornavit, monumento sui relicto Coloniensibus perpetuo. Henrico VI. Imperatori in Italiam abeunti junctus comes Neapoli commune multorum Germanorum sepulchrum invenit an. Sedis 24. Christi 1191. Synopsis rerum à Philippo gestarum hoc metro canitur.

Ortu Heinsbergiacus magnus virtute Philippus,
Mœnia & Angariam Westphaliàmque dedit.

LIII. BRUNO III. XXXII. ARCH.
XVI. ELECTOR.

Bruno Comes Altenanus litis sibi motæ, honorum & onerum publicorum haud immeritò pertæsus, abdicavit se Pontificatu Coloniensi post regiminis annum 2. Vitæ partem reliquam Superis consecraturus examussim, solitudinem Aldenburgentem petiit an. 1193.

LIV. ADOLPHVS I. XXXIII. ARCH.
XVII. ELECTOR.

Adolphus Brunonis III. frater vel patruus, inter authores, aut certè adjuutores numeratus est potentissimos, cur Otto Dux Brunsvicensis contra Philippum Suevorum Ducem fuerit in Solium Imperii evectus. Perperam sese elegisse, aut electum Ottonem Imperatorem peius imperasse, ostendit mutata mens Electoris Adolphi; Aquisgrani namque an. 1204. coronavit Imperatorem Philippum: sed ob hoc ipsum præmaturum factum, utpote inconstantia indicium haud obscurum, & causas majoris momenti alias imperante Innocentio III. è Sede Coloniensi fuit amotus an. 1205. annorum 12. Elector. Monumenti locorem totam indicat Lectori hoc breve melos:

Successor patruï cæcæ levitatis Adolphus,
Pulsus bis dicto Cæsare sede fuit,

LV: